

РЕШЕНИЕ

№ 2323

гр. София, 08.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 50 състав,
в публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Николова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **8877** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).

Образувано е по жалба на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК], чрез процесуален представител адв. И. Я. – САК, срещу мълчалив отказ на Кмета на [община] по Заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 13.07.2020 г. на електронен адрес.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на оспорения мълчалив отказ. Твърди се, че по подаденото от жалбоподателя заявление за достъп до обществена информация административният орган не се е произнесъл, поради което е налице мълчалив отказ, постановен в нарушение на предписаната от закона форма и в противоречие с императивните норми на ЗДОИ. Възразява се също, че мълчалив отказ в производството по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание подлежи на отмяна. Претендира се постановяване на съдебно решение, с което да бъде отменен мълчаливият отказ и да бъде задължен ответникът да предостави достъп до исканата информация, както и да бъдат присъдени разноски по делото.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. В молба от 05.03.2021 г. поддържа жалбата като излага допълнителни съображения по съществуването на спора. Представя списък на разноските по чл. 80 ГПК.

Ответникът – Кметът на [община], редовно призован, не се явява и не

изпраща представител. В писмен отговор и в представено писмено становище оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Сочи, че имейл адресът, на който е изпратено заявлението не е актуален. Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител.

Административен съд София град, Второ отделение, 50-ти състав, след като съобрази доводите на страните и прецени събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по Заявление за достъп до обществена информация, подадено по електронен път на 13.07.2020 г. от Фондация „Върховенство на закона“ до Кмета на [община]. С него жалбоподателят е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма, извършващи дейност на територията на общината към 31.12.2019 г.?
2. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 от Закона за туризма и са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 от ЗАПСП през календарната 2019 г.?
3. Колко на брой и в какъв размер са наложените санкции, наложени след установени нарушения на чл. 98в1 от ЗАПСП през календарната 2019 г.?
4. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в1 от ЗАПСП към 31.12.2019 г.?
5. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл. 98в1 от ЗАПСП за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г.?
6. Постъпили ли са искания за съдействия от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. (чл. 98, ал. 2, т. 8 от ЗАПСП) и съответно колко на брой?

Иска се, информацията да бъде предоставена по електронен път на посочен електронен адрес.

В предвидения в закона четиринадесет дневен срок и до приключване на съдебното производство по процесното заявление не е постановен индивидуален административен акт.

Жалбата, по която е образувано настоящото съдебно производство е депозирана на 25.08.2020 г.

При така установената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация и срещу подлежащ на обжалване индивидуален административен акт. Жалбата е депозирана в едномесечния срок по чл. 149, ал. 2 от АПК, който започва да тече от изтичането на срока, в който административният орган е бил длъжен да се произнесе. 14-дневният срок за произнасяне на органа по постъпилото на 13.07.2020 г. заявление е изтекъл на 27.07.2020 г. Едномесечният срок за обжалване на мълчалия отказ изтича на 27.08.2020 г., а жалбата е депозирана в съда на 25.08.2020 г.

Разгледана по същество, жалбата е основателна по следните съображения:

Обществените отношения, свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган, натоварен с функции по

предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за своето решение. От тълкуването на тази разпоредба следва, че органът, който създава обществена информация е този, който взема решение, съответно отказва достъпа до тази информация. В процесния случай органът, който е следвало да се произнесе по подаденото искане за достъп до обществена информация е Кметът на [община], поради което правилно заявлението за достъп до обществена информация е отправено до него и той е компетентният орган, който следва да се произнесе по направеното искане.

Редът и условията за предоставяне на достъп до обществена информация са подробно регламентирани в глава II и глава III на ЗДОИ. В чл. 28, ал. 1 от ЗДОИ е установено изрично задължение на субектите по чл. 3 да разгледат подадените до тях заявления за достъп до търсената информация като това задължение е скрепено със срок – не по-късно от 14 дни след датата на регистриране на заявлението. Съгласно ал. 2 на визираната разпоредба, в определения от закона срок органите или изрично определени от тях лица, вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация, за което уведомяват писмено заявителя. Чл. 37 – чл. 39 от ЗДОИ императивно регламентират основанията за отказ, съдържанието на решението за отказ, както и реда за неговото съобщаване на заявителя.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав намира, че единствената призната от закона възможност за процедиране на отправеното до него искане за достъп до обществена информация от задължения по смисъла на чл. 3 от ЗДОИ субект е да постанови изричен акт – решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата информация. Изискването за мотивирано произнасяне е гаранция за законосъобразност на акта.

Предвид характера на уредените обществени отношения и целта на приложимия материален закон, при условие, че разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ императивно задължава субектите по чл. 3 да се произнасят с мотивирано решение, особено в случаите на отказ да бъде предоставена исканата информация, Кметът на [община] е бил длъжен изрично да се произнесе, в законоустановения срок, по така подаденото заявление за достъп до обществена информация от 13.07.2020 г., като издаде или акт по чл. 34 от ЗДОИ, или акт по чл. 38 от ЗДОИ. Като не се е произнесъл в законоустановения срок по подаденото до него заявление, задълженият по закон субект е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, установени в чл. 38 и чл. 39 от ЗДОИ. Съгласно цитираните разпоредби отказът да бъде предоставен достъп до обществена информация може да бъде само изричен и се постановява с мотивирано решение, в което се посочват правното и фактическо основание на отказа и което се връчва лично срещу подпис на заявителя. Мълчалив отказ по ЗДОИ е недопустим, поради което само на това основание същият подлежи на отмяна.

Съдът не споделя доводите на ответника, поддържани в писменото му становище, че заявление не е подавано и постъпвало в деловодната система на [община]. Видно от приложените към жалбата доказателства – разпечатка от официалния сайт на ответника от 05.03.2021 г., съдържаща посочване на електронния адрес [електронна поща] като официален канал за комуникация е, че заявлението е подадено на

действителен и използван от общината e-mail. Твърденията на ответника, че този e-mail не се ползва от 2017 г. не се споделят от настоящия съдебен състав, тъй като, ако той не е бил действителен и не се е ползвал, би следвало да бъде премахнат от сайта на общината. Видно е, че към 05.03.2021 г. същия не е бил премахнат.

С оглед на изложеното, оспореният мълчалив отказ следва да бъде отменен, а преписката следва да бъде върната на задължения субект за произнасяне по заявлението с надлежен акт, по чл. 25, ал. 2 ЗДОИ, удовлетворяващ изискванията за съдържание по чл. 34 от ЗДОИ в случай, че органът реши да предостави достъп до поисканата информация, или по чл. 38 от ЗДОИ в случай, че органът реши да постанови отказ за предоставяне на информация.

При този изход на спора, претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски е основателна. По делото са представени доказателства за разноски в общ размер на 610 лв., от които 10 лв. за държавна такса и 600 лв. за адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие /л. 9/ и такива следва да бъдат присъдени.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173 ал. 2 и чл. 174 от АПК, Административен съд София - град, Второ отделение, 50-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК] мълчалив отказ на Кмета на [община] по Заявление за достъп до обществена информация, изпратено на 13.07.2020 г. на електронен адрес.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Кмета на [община] за произнасяне с изричен акт по депозираното от Фондация „Върховенство на закона“ заявление за достъп до обществена информация от 13.07.2020 г., в 14 –дневен срок.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация „Върховенство на закона“, ЕИК[ЕИК] сумата от 610 (шестстотин и десет) лева, представляваща съдебно-деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ.

СЪДИЯ: